

De Velddag

Door: Joop PA3ANN

Om een velddag goed voor te bereiden dacht ik dat het voldoende was om gewoon naar een veld te gaan en alles op te zetten. Je ziet dan vanzelf of je wat bent vergeten of dat er iets niet klopt. De zoon had zijn Unimog ingeladen en zelf had ik het één en ander bij elkaar geraapt om een magnetische loop antenne uit te testen.

We hadden gevraagd of we bij Remy op de Camping wat mochten uitproberen. Hij vond dat onmiddellijk goed, dus op naar de Knienseerd. Daar konden we kiezen waar we wilden staan, er is daar een zee van ruimte om je antenne weg te hangen. Remy heeft een schuifmast geplaatst met enkele katrolletjes boven in de mast en wat touwtjes. Dit is erg handig, je hoeft dan niet meer in bomen te klimmen, dat kan ik toch niet meer, en we hadden op die manier snel een draad op de hoogte hangen. Alleen even opletten dat je een touwtje neemt dat nog niet gebruikt is, anders ligt van iemand anders de handel op de grond, hi.

Goed, in de Unimog zit een GRC-9 en een Sem 35. Van de GRC-9 hadden we de originele antenne bij ons, die is voor 80 m ongeveer 76 meter lang en kon ruim weggehangen worden. Ook had ik een Magnetische loop bij me, zelf gemaakt van koperen buis, 22 mm rond. De loop had een doorsnede van 2 meter. We waren al zo'n beetje aan het kletsen, toen Thea en Gerard ook aankwamen. dat was een leuke verrassing.

We hebben dan even bijklets en ik zag Gerard bedenkelijk naar de loop kijken en dacht er het zijne van, volgens mij. Na een poosje moest ik nog even wat afgeven bij Thea en Gerard en warempel, die zaten rustig aan tafel. De vishengel stond al en ze nodigden ons uit voor de koffie, maar wij hadden de handel nog niet voor elkaar en moesten dus helaas verder met de opbouw.

Daar kwam nog wat stress bij om de hoek kijken want mijn dochter stond op het punt stond te moeten bevallen en het er in zat, dat ik plotseling weg moest.

Eindelijk was het zover. Ik had hoge verwachtingen van de magnetic loop maar dat bleek een tegen te vallen. De loop werkte prima maar het afstellen was een crime, we gingen steeds over de dip heen, tja, en de langdraad werkte prima alleen zat er iets fout met de GRC-9, dus maar goed dat we even een test deden.

Met deze wetenschap zijn we ongeveer 10 dagen later naar de velddag te Kessel gegaan. Nu had ik, om de afstemming van de loop te verbeteren,

een servo gebruikt van een model vliegtuigje, die was nog over van de oude hobby, en werkte prima.

Op het veld in Kessel aangekomen hebben we alles weer opgebouwd en iemand was zo vriendelijk om in een boom te klimmen zodat de langdraad opgehangen kon worden. De Unimog hebben we midden op het veld gezet en draaiden zelf 220 Volt. Daar hadden we niet die luxe van veldstopcontacten, zoals bij Remy op de Camping. Er was wel 220v maar daar maakte we nu geen gebruik van. De magnetic loop werkte nu wel prima en alles ging, buiten verwachting, goed. We hebben verschillende verbindingen gemaakt op 40 m en op 80 m. De hele dag heeft de generator prima werk geleverd.

De GRC-9 werkt ook op een voeding, die ik in de Unimog gebouwd heb en kan ongeveer 40 Ampere leveren bij 24 Volt. Ik draaide even over 3551 kHz en hoorde daar Remy met Gerard aan de babbel. Ik dacht ook nog even te voren een junior te horen in cw, maar daarvoor was ik net te laat op de QRG. Ik probeerde me snel even in te melden, door een kik te geven en zie daar Remy, had mijn 5 watjes toch al snel in de gaten. Intussen was buiten de schemer al ingevallen, dus zou het was nu snel donker zijn. Nou, plotseling zat ik helemaal in de donker, want de generator viel stil. Gelukkig kreeg de zoon het ding weer aan de praat. Ik hoorde net dat ik aan de beurt was, maar weer viel de handel stil. Ik zeg nog tegen mijn zoon, dat het ding niet op water loopt, dat de spriet wel op zou zijn, maar dat wilde hij niet geloven. Hij antwoordde me: "Ja vast, net zat er nog genoeg in!" ik zeg nog: "Maar nu met de verlichting aan gebruikt hij wel meer."

Dan maar even om op de accu over. Remy was er niet meer maar Gerard wel en gaf me 579. Dat was een aardig rapport met een loop die maar 1 meter boven de grond stond, en met maat 5 Watt!

Intussen zat ik in de donker, ik kon niets anders meer zien dan het display van de FT817. In zo'n gesloten auto is het al snel aardedonker.

De generator is een tweetakt dus de zoon zou wel even wat brandstof regelen. Nou, dat hebben we geweten. Hij kiest eerst de olie in de tank en toen de benzine er bij, met de gedachte dat het wel zou mengen tijdens het schenken. Goed bedoeld, maar het ging natuurlijk helemaal fout, er kwam olie in de carburateur terecht. Het gevolg was dat het licht steeds aan en uit ging, een soort van knipperbol, dus.

Intussen was ik met Gerard in een QSO. Het gesputter bleek voor een geroutineerde marconist als Gerard geen probleem, maar ik raakte toch in de war van dat gedoe. Er stonden op een gegeven moment verschillende amateurs in de Unimog, die mij maar vroegen waar die rook toch vandaan kwam. Intussen moest ik Gerard weer antwoord geven. Tja dat gaat fout natuurlijk.

De generator stond een heel stuk van de Unimog af, dus mijn zoon zag ook niets meer in het donker. Hij had tegen de reguleur gestoten, (of er aan gedraaid, hi) dus was hele handel

plotseling instabiel. Dan liep hij snel en dan weer langzaam, wat QSB verorzaakte op 220V, hi. De spanning ging van 150V naar 260 V op en neer en we kregen het niet meer goed.

Gelukkig was toen de BBQ klaar en konden we aanvallen, dat maakte alles weer goed.

De rest van de tijd hebben we maar gebruik gemaakt van de accu. We hebben nu wel geleerd dat je altijd een zaklamp of iets dergelijks bij de hand moet hebben, maar al met al hebben we ons leuk geamuseerd. En met een GRC-9 moet je toch even leren om te gaan, anders geef je op de verkeerde frequentie antwoord.

Met al dat antenne gedoe zei ik tegen mijn zoon: “Die Gerard heeft het beter bekeken, hij is in 5 min. in de lucht, met zijn vishengel, wij zitten hier maar te klooiën.”

Tja, het mooiste was nog dat we de langdraad niet meer uit de boom kregen. Die knaap die ons geholpen had, was een paar meter een boom in geklommen en was al naar huis toen wij gingen opruimen. Daar zijn we nog op zondagmorgen voor terug moeten gaan, want om in donker op een ladder te gaan staan balanceren..... Die jong knaap kon goed klimmen, er zat geen tak aan die boom. Hoe hij dat zo snel voor elkaar heeft gekregen is me nog een raadsel.

Nou beste mensen dat was me weer een velddag, maar we hebben even goed plezier gehad. We doen het toch nog weer eens dunnetjes over, maar dan houd ik die vishengel van Gerard wel in mijn achterhoofd, hi.

Gerard zal wel denken: “Wat zijn die lui eigenwijs,” maar ja, eigenwijs dat is ook wijs.....

Zo beste mensen. Ik heb weer genoeg gekletst, het is weer een lang verhaal geworden.